

Que siguin ben feliços i que treballin força, a veure si dintre pocs anys poden aportar un reguitzell de noves anelles a la nostra dansa.

Un altre també

També volen entrar en el camp de la gent sèria el jove V.rd.g.r junt amb aquella beutat bruna que respon al nom de M.r.ll.

Moltes felicitats.

Astronòmiques

Fixeu-vos una mica i constatareu desseguida l'afecció que les nostres noies senten per l'astronomia. La seva debilitat,—després del tub de carmí i la capseta dels polvors—són les estrelles.

Nosaltres no els desalabem pas el gust. Trobem que fins a cert punt és un gust ben elevat. Unes estrelletes capriciosament col·locades a una mà-nega, és veritat, fan tornar una mica boig. Fan rodar el cap a qualsevol. I les escarquillades damiselles figuerenques en volen participar una mica també d'aquesta bogeria que proporcionen les estrelles. Així almenys ens ho demostren les senyorettes Ll.r.t, F.br.g., ..r.r.t., .l.ctr., T.m.s, R.s. i d'altres que els hi tenen enveja.

Quan el cor s'engresca.....

En Br.n.t, el desuevit Br.n.t ja se 'ns perd. Aprofita un determinat banc de la Rambla situat davant d'un cartell que diu «Loza fina», per admirar el paisatge encisador dels plats i olles de la casa «terrissaire». Però no tot són olles a la casa. De tant en tant surt un caparró espavilat que el flaquet d'en Br.n.t ha prou «filat». I el noi amb tota la bona fé dels quinze anys diu aleshores als companys: «Si és que haig de pensar amb casar, nois, em toca estudiar».

«Pels indrets del camp d'esports»

—Encara està malalta.

—Bé la visita el metge tots els dies, menys els dimecres.

—Quin mal deu tenir que li duri tant temps?

—Jo em pensaria el d'armilla.

—I què li recepta?

—Que no vagi només que els dimecres i diumenges al cinema, i encara acompanyada de la mare.

—Vaja, que hi ha cada malaltia que ja ja.

Que hi direu?

En J..n.t. P.c.r., ha passat cinc dies a Cistella, en ocasió de la festa major.

Males llengues ens han dit que hi ha anat per a «pescar» una rica pubilla; nosaltres però sabem de bona tinta que només hi ha anat a menjar oca i relleu i prendre la fresca sota una figuera.

Serveixin aquestes ratlles per a tranquilitzar a la gentil M.M.F.

dàtils

Al «tanto» ciutadans!

Si us voleu assabentar de ço què és el santuari de Sant Pere de Roda, aneu a visitar-lo.

No us fieu mai de contes xinos.....

Qui vulgui menjar que treballi.

Quatre pessetes són setze rals o quatrecentes cèntims.

Fer caritat a un pobre està molt bé; però hem de recordar que aquella frase, que temps enrera estava a l'ordre del dia: «*aquí no hay más pobre que yo*», ja ha passat a l'història.

La millor publicitat consisteix
en oferir bones qualitats a
: : : : : bons preus : : : : :

CASA COMAS